

POSTANOWIENIE

Dnia 29 maja 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Zofia Rybicka - Szkibiel (spr.)
Sędziowie:	SSA Barbara Białecka SSA Urszula Iwanowska

po rozpoznaniu w dniu 29 maja 2013 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy **A. S.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.**

o doliczenie do stażu okresu wykonywania pracy w zakładzie karnym w Turcji w okresie od 6.11.1979 do 1.06.1981 r.

na skutek zażalenia ubezpieczonego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Szczecinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 17 stycznia 2012 r. sygn. akt VII U 2251/11

p o s t a n a w i a :

- 1. odrzucić zażalenie na postanowienie w przedmiocie oddalenia wniosku o przywrócenie terminu;**
- 2. oddalić zażalenie w pozostałym zakresie.**

SSA Barbara Białecka SSA Zofia Rybicka – Szkibiel SSA Urszula Iwanowska

Sygn. akt III AUz 70/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 17 stycznia 2013r. Sąd Okręgowy w Szczecinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił wnioszek A. S. o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 4 września 2012r. i odrzucił apelację ubezpieczonego z dnia 24 października 2012r. od powyższego wyroku. W uzasadnieniu wskazał, że ubezpieczony był obecny przy ogłoszeniu w/w wyroku i został prawidłowo pouczone o przysługującym mu prawie, sposobie oraz terminie wniesienia apelacji od tego wyroku. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem oraz pisemnym pouczeniem o sposobie wniesienia apelacji został doręczony na wskazany adres w dniu 25 września 2012r. W dniu 25 października 2012r. ubezpieczony nadał na pocście apelację od powyższego wyroku wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu do złożenia apelacji (vide: k.42-43). We wniosku tym ubezpieczony wskazał, że przesyłkę z Sądu, zawierającą odpis wyroku z dnia 4 września 2012 roku wraz z uzasadnieniem oraz pouczeniem

odebrała jego córka D. M. - upoważniona do odbioru jego korespondencji, ponieważ on w tym czasie przebywał w Niemczech u młodszej córki K., która była chora i dopiero po powrocie do kraju zorientował się, że upłynął termin do złożenia apelacji.

Na rozprawie w dniu 17 stycznia, 2013 roku ubezpieczony, słuchany w charakterze strony na okoliczność przesłanek przywrócenia terminu do złożenia apelacji, stwierdził, że często nie przebywa pod adresem zamieszkania przy ul. (...) w Ł. i dlatego upoważnił do odbioru swojej korespondencji córkę D. M.. Jak wyjaśnił, do tej pory córka po otworzeniu korespondencji informowała, go SMS-em, że jest do niego przesyłka, a jeśli był na miejscu, dzwoniła. A. S. wskazał, że nie umawiał się z córką, jak ma ona postąpić w przypadku, gdy odbierze przesyłkę, kiedy on będzie akurat w Niemczech. Nadto wyjaśnił, że nie pamięta dokładnie, kiedy przebywał w Niemczech w II połowie 2012 roku i kiedy dokładnie jego młodsza córka zachorowała. Wskazał, że w czasie choroby córki przebywał w Niemczech około 2 tygodni, a o korespondencji z Sądu dowiedział się już po powrocie do Polski, ale nie potrafi wskazać, kiedy wrócił do kraju. Nadto A. S. podał, że nie został poinformowany przez córkę SMS-em, że przysłała do niego korespondencja z Sądu. D. M. nie zadzwoniła do niego, ponieważ koszt połączenia z operatorem niemieckim jest zbyt wysoki. Ubezpieczony przyznał przy tym, że kiedy składał wniosek o przywrócenie terminu do złożenia apelacji minęło już trochę czasu od jego powrotu do kraju.

Sąd Okręgowy zważył, że wniosek A. S. o przywrócenie terminu do złożenia apelacji od wyroku z dnia 4 września 2012 roku, nie zasługiwał na uwzględnienie. Tym samym apelacja ubezpieczonego wniesiona w dniu 25 października 2012 roku podlegała odrzuceniu jako spóźniona. Przywołując treść przepisów art. 167, 168 § 1 i art. 169 § 1-3 k.p.c. oraz orzecznictwo Sądu Najwyższego uznał, iż w sprawie niniejszej ubezpieczony nie uprawdopodobnił, że uchybienie terminowi do złożenia apelacji nie nastąpiło bez jego winy. Ani bowiem w samym wniosku, ani podczas przesłuchania na rozprawie w dniu 17 stycznia 2013 roku nie przedstawił okoliczności uzasadniających przywrócenie terminu. W szczególności okolicznością taką nie jest fakt przebywania ubezpieczonego poza granicami kraju, tj. w Niemczech u chorego dziecka i niepoinformowanie go o nadejściu korespondencji z Sądu przez córkę D. M., która jest osobą upoważnioną do odbierania korespondencji. W tym aspekcie Sąd podkreślił, że to na A. S. oraz osobie, którą upoważnił on do odbierania jego korespondencji i która jednocześnie zobowiązała się do jej przekazania adresatowi, spoczywał obowiązek takiego uregulowania łączących ich stosunków oraz takiego zorganizowania przekazywania informacji o korespondencji, aby interesy procesowe skarżącego były zabezpieczone. W rezultacie wadliwa organizacja komunikacji pomiędzy stroną a jej pełnomocnikiem dla doręczeń z zasady nie może stanowić przyczyny wyłączającej winę w uchybieniu terminowi do dokonania czynności procesowej. W tym stanie rzeczy zdaniem Sądu zaistniały przesłanki do oddalenia wniosku o przywrócenie terminu na wniesienie apelacji od wyroku.

Zgodnie z treścią przepisu art. 369 § 1 i 2 k.p.c. apelację wnosi się do Sądu, który wydał zaskarżony wyrok, w terminie dwutygodniowym, od doręczenia stronie skarżącej wyroku z uzasadnieniem. Sąd wskazał, iż termin do wniesienia apelacji począł biec już od dnia 25 września 2012 roku, gdyż w tymże dniu korespondencja została odebrana przez pełnomocnika dla doręczeń wskazanego przez ubezpieczonego w treści wniosku o uzasadnienie. Mając na względzie przepis art. 112 k.c., Sąd podkreślił, że dwutygodniowy termin do złożenia apelacji upłynął w dniu 9 października 2012 roku tj. w dniu odpowiadającym nazwą początkowemu dniowi terminu. Oddalenie przedmiotowego wniosku o przywrócenie terminu aktualizowało stan nieuzasadnionego opóźnienia w złożeniu apelacji, co skutkowało jej odrzuceniem (art. 370 k.p.c)

Zażalenie na powyższe postanowienie wywiódł ubezpieczony, który wniósł o jego zmianę poprzez przywrócenie terminu do wniesienia apelacji. W uzasadnieniu skarżący powołał się na brak środków na wynajęcie prawnika oraz że córka upoważniona do odbierania korespondencji nie zdawała sobie sprawy z konsekwencji prawnych i skutków odbioru korespondencji z Sądu.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Zażalenie w części dotyczącej postanowienia o odmowie przywrócenia terminu jest niedopuszczalne, zaś w pozostałym zakresie okazało się niezasadne. Sąd Apelacyjny akcentuje, iż nie jest dopuszczalne zażalenie na postanowienie w

przedmiocie oddalenia wniosku o przywrócenie terminu (por. uzasadnienie uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 31 maja 2000 r., III ZP 1/00, OSNC 2001 nr 1, OSNAPiUS 2000 nr 24, poz. 887, w której wyrażony został pogląd potwierdzający wpadkowy charakter postępowania o przywrócenie terminu do dokonania czynności procesowej, której celem jest jedynie ocena zasadności wniosku o przywrócenie terminu, w tym zbadanie, czy zaniechanie dokonania czynności było spowodowane okolicznościami niezawinionymi przez stronę). W tym zatem zakresie zażalenie podlega odrzuceniu na podstawie art. 373 k.p.c w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

Odnosnie zaś zażalenia na postanowienie w przedmiocie odrzucenia apelacji stwierdzić należy, iż jest ono nieuzasadnione.

Analizując uzasadnienie zażalenia Sąd Apelacyjny doszedł do przekonania, iż skarżący kwestionuje będące podstawą odrzucenia apelacji postanowienie oddalające wniosek o przywrócenie terminu do jej wniesienia. Zdaniem Sądu Apelacyjnego, choć ubezpieczony nie był reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, nie sformułował jednoznacznie wniosku o rozpoznanie postanowienia w przedmiocie oddalenia wniosku o przywrócenie terminu (art. 380 k.p.c) to wolę taką należy wyinterpretować z całego wyводу zażalenia, które poświęcone jest kwestionowaniu oddalenia wniosku o przywrócenie terminu (por. uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 14 kwietnia 2008 r. sygn.. akt II UZ 28/07, LEX nr 470970).

Jak stanowi art. 168 k.p.c. jeżeli strona nie dokonała w terminie czynności procesowej bez swojej winy, sąd na jej wniosek postanowi przywrócenie terminu. W orzecznictwie brak winy określa się według kryterium obiektywnego miernika staranności, jakiej można wymagać od strony dbającej należycie o swoje interesy, biorąc pod uwagę także lekkie niedbalstwo. Ocena braku winy podlega uznaniu sądu.

Jak wynika z bogatego orzecznictwa Sądu Najwyższego, przy ocenie winy strony lub jej braku w uchybieniu terminu do dokonania czynności procesowej należy brać pod rozwagę nie tylko okoliczności, które uniemożliwiły stronie dokonania tej czynności w terminie, lecz także okoliczności świadczące o podjęciu lub niepodjęciu przez stronę działań mających na celu zabezpieczenie się w dotrzymaniu terminu (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 4 kwietnia 2012 r., II UZ 6/12; z 16.02.2012 r., IV CZ 122/11; z 09.01.2012 r. II UZ 46/11; z 09.01.2012 r., III UZ 29/11; z 09.01.2012 r., III UZ 30/11, z 14.04.2010 r., III SZ 1/10; z 26.04.2007 r., III CZ 22/07; z 23.11.2005 r. II CZ 103/05; z 12.01.1999 r., II UKN 667/98).

W realiach niniejszej sprawy, Sąd Apelacyjny podziela w całości prawidłowe ustalenia faktyczne oraz rozważania prawne Sądu Okręgowego i przyjmuje je za własne, nie widząc potrzeby ich przytaczania.

Wbrew argumentom zawartym w zażaleniu, że córka upoważniona do odbierania korespondencji nie zdawała sobie sprawy z konsekwencji prawnych i skutków odbioru korespondencji z Sądu - nie zmienia to prawidłowej oceny Sądu Okręgowego w Szczecinie Wlkp., że skarżący nie wykazał nawet minimum staranności i stąd uchybienie terminowi do złożenia apelacji nastąpiło z wyłącznej winy ubezpieczonego.

Biorąc pod uwagę powyższe stwierdzić należy, iż nie było podstaw do przywrócenia terminu, w związku z czym Sąd I instancji słusznie odrzucił apelację ubezpieczonego jako spóźnioną. Wniesione zażalenie należało zatem oddalić na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

SSA Barbara Białecka SSA Zofia Rybicka – Szkibieli SSA Urszula Iwanowska